

V moři mnohdy stereotypních nahrávek, jež se úzkostlivě drží v mantinelech vytyčených žánrů, se někdy objeví album, které syrovostí a otevřeností autorské výpovědi zapůsobí jako závan svěžího vzduchu. Taková je novinka **Mirka Kemela** album **Ryby, raci**, která letos 2. března vyšla u

ndies Scope

. Zpěváka, textaře a hudebníka na albu doprovodila kapela ve složení Vlastimil Konopiský (kytary), Tomáš Görtler (akordeon), Petr Mikeš (bicí) a Petr Tichý (kontrabas). Nechybí různí hosté, ani oblíbený herec a spřízněná duše Vladimír Javorský, který si zazpíval několik písní.

Jméno Mirek Kemel bude mít většina čtenářů v podvědomí jako déjà vu spojené s vizuálním vjemem. Ano, jde o deníkového karikaturistu, jehož vtipné a trefné obrázky léta vycházely v Lidových novinách, Hospodářských novinách i Mladé frontě Dnes. Jak už to u uměleckého kumštu bývá, jeho jednotlivé obory se navzájem přitahují. Kemel své autorské písně za doprovodu akordeonu, kytary či ukulele píše, hraje a zpívá v podstatě od středoškolských let.

To je také jeden z důvodů, proč nová písňová kolekce

Ryby, raci

působí jako zhuštěná esence jeho nazírání na život, přemýšlení o světě a bilancování na podkladě bohatých zážitků a zkušeností. Album obsahuje 14 písní, které upoutají svou aranžérskou pestrostí, osobitou lyrikou a vokálně-instrumentální prostorností, s níž se rozlévají do šíře. Po křehce osobní textové metafoře písně

Antilopa bílá

, přichází eponymní

Ryby, raci

, které příjemně dotváří melodie smyčcového kvarteta. Originálním oslovením starozákonního biblického proroka

Jonáše

zaujme stejnojmenný song, který má působivé kouzlo i díky uhrančivému vokálu Elišky Sýkorové. {desky1546}

Výrazná básnická imaginace Kemela vytryskla v písni

Za naší stodolou

, která se bez zdráhání může zařadit k nejlepším textovým momentům českého folku. Dětský sbor, táhlé akordeonové vzdechy, všudypřítomný smutek a šustění metliček bicích skvěle kolorují jeho verše:

Za naší stodolou v louži koupe se Bůh. Ústy vydechl křehká křidélka much. Blýsknou se ve slunci a pomalu padaj k zemi. Do větru šeptám, s tebou lépe je mi.

Obraznost, kterou Kemel jako výtvarník a ilustrátor má, se odrazila v myšlenkové rozmanitosti jeho vnímání světa.

Něžné poetické meditace na albu střídají drsnější, chlapské a zpytující písně

Indián

, divoká pogující tancovačka

Obejmi mě

, panteisticky rozkročený

Happy end

Mirek Kemel a jeho Ryby, raci obejmou a drží pevně i se zvířetem v nás

Napsal uživatel Milan Bátor
Sobota, 02 Červen 2018 01:13

i eroticky osobně obnažující píseň

☐ *kostele svatého Jakuba*

. Pobaví hiphopový úlet

Snowboardista

, kterému trochu schází v deklamaci větší rytmická razance (v této poloze je daleko přesvědčivější Jarek Nohavica). Některé písně (

Indián, Starou alejí, Panenky

) si zazpíval

Vladimír Javorský

, jehož kontrastní hlas a divadelní dikce vnesly na album odlehčené, hravé herecké gesto.

To podstatné se však Mirku Kemelovi na albu

Ryby, raci

povedlo. Písněová kolekce drží pohromadě, hudba podpořila texty a v podobném duchu jim vetkla přímou, syrovou, spontaneitu a odvalu. Ať přebírám album

Ryby, Raci

Mirka Kemela jak chci, nemůžu nalézt slabší písničku, textová kliše, nebo hudební stereotypy. Někomu by mohla vadit Kemelova místy rázovitá intonace a specifická výslovnost. I v tom je ale určité kouzlo.

Ryby, raci

mají stále nějaká překvapení v rukávu a nelze je proto oceňovat a zařadit. Jsou to folkové písně? Folkrockové šansony? Soumračné i nadějeplné balady? Zhudebněné básně? Můžete si vybrat, každopádně, není důvod zoufat, protože, jak zpívá Mirek Kemel:

A pokud si nebudem na zemi souzeni a vhodnej čas pro nás teď ještě nebyl, řekni si, udělám v podstatě cokoli, abych tě mohl mít nahoře ☐ nebi.